

Ramon Tremosa CANDIDAT DE CIU AL PARLAMENT EUROPEU

«M'agradaria conèixer Guardans i que m'ajudés a aterrar a Europa»

TONI SUST
BARCELONA

Ramon Tremosa no és cap desconegut per als qui hagin seguit els últims anys els debats televisius sobre la relació fiscal Catalunya-Espanya. De la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona, el professor saltarà al Parlament europeu. Ho farà de la mà de CiU, d'Artur Mas –que va criticar pel pacte amb Zapatero– i de la casa gran del líder convergent. Anteposarà, anuncia, els transports a la construcció europea.

–Vostè té amics a ERC, a CiU i al PSC. ¿Com han reaccionat a la seva candidatura?

–La majoria, contents. Alguna sorpresa i algun retret, com és normal. Tinc 500 missatges electrònics per contestar.

–¿Igual que de CiU, podria haver estat candidat d'ERC?

–Per ser-ho hauria de sentir-me còmode amb la seva estratègia, i des del 2003 escric que el tripartit és una aposta fracassada. Pel que fa al PSC, jo posaria un anunci en un autobús: *Probablement, el PSC no existeix. Vota el PSOE i estigues tranquil.*

–¿En què es fonamenta la seva decepció?

–Un alt càrrec del port de Barcelona va anar a la Xina a captar trànsit. Li van preguntar per la via de mercaderies que ha d'anar del port a França. La licitació d'aquesta via ha estat ajornada per la ministra Magdalena Álvarez. Els xinesos van preguntar irònicament pel retard: «¿A quants milers de quilòmetres està la frontera del port?». I jo pregunto: ¿Què fan els 25 diputats del PSC al Congrés? Si aconseguissin aquesta via de tren, que ens convertiria en l'Holanda del sud, aniria a fer-los l'onada a la seu del seu partit.

–Vostè també s'ha mostrat crític amb el finançament...

–Solbes va enviar al desembre el document definitiu. Els professors d'Hisenda Pública, d'on prové Antoni Castells, es van tancar a estudiar el text. I mentre l'estudiaven, per la tele es veia com anaven passant els presidents de regions exòtiques d'Espanya dient: a mi m'ha donat un fons de dispersió, a mi un de demografia... Els professors no s'ho podien creure: feia cinc anys que esperàvem. Amic Castells [es dirigeix al conseller], fa cinc anys que et torengeu com una vaqueta. Aquesta és l'aposta estratègica d'ERC. ¿Com podia ser jo candidat d'ERC, que tolera tot això?

–Vostè va ser militant de CDC durant 17 anys, fins al 2002...

–Fa anys que no feia vida de partit. Me'n vaig donar de baixa a causa del segon pacte de CiU amb el PP. El primer, el del Majestic, va portar la millor política econòmica i l'avanç més gran de l'autogovern. Es va participar en l'IVA, no hauria passat amb el PSOE, i es va aconseguir una mica d'autonomia de gestió portuària; des d'aleshores hi ha hagut un salt del trànsit de contenidors i de creuers a Barcelona. Convergència en va treure partit. Demano la Creu de Sant Jordi per a Joaquim Tossas, que va presidir el port amb CiU. L'hi donaria cada any.

–¿El seu discurs no és més propi d'un candidat al Congrés?

–No. La normativa del Parlament europeu consta bàsicament de reglaments de compliment obligat i directives que fixen un marc general. Una altra cosa és que els Estats membres en facin o no en facin cas.

–¿Per això va dir vostè que l'Euro-parlament pinta poc?

–Alguns Estats no apliquen de forma diligent les seves directives. Per

JOAN CORTADELLAS

▶▶ **En ruta** ▶ Tremosa passeja, dijous passat, pels voltants de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona.

exemple, en la liberalització del ferrocarril: Alemanya ha incrementat un 40% el trànsit de mercaderies. A Espanya ha caigut un 5%. Si m'elegeixen, no m'apuntaré com va fer Ignasi Guardans a la comissió d'Extérieurs –que és llaminera perquè fa

contactes, viatges, vas al congrés dels EUA, a Bombai...–, sinó a la de Transports: en 18 mesos es definiran els eixos ferroviaris prioritaris del continent, i el Govern amic de Zapatero no ha inclòs en la llista el corredor València-Barcelona-frontera

francesa. És gravíssim. Només per defensar aquest tren ja val la pena anar a l'Europarlament.

–¿En un referèndum sobre la independència, vostè votaria sí?

–Si l'Estat autòmic donés un finançament com el de Navarra i una selecció de futbol com la d'Escòcia, no hauria de votar sí, ja em sentiria còmode. No escriuria llibres ni em presentaria a eleccions. No hi ha millor torre de vidre que ser titular d'universitat. La meua aposta personal no té risc. Vaig al Parlament: si no m'agrada, si m'avorreixo i m'adormo en les ses-

EL DESAFIAMENT

«La meua aposta personal no té risc. Me'n vaig al Parlament: si m'avorreixo, als cinc anys torno a la facultat»

sions, en cinc anys tornaré a la facultat. I enriquit per l'experiència.

–¿Té alguna opinió sobre les crítiques de Guardans a CDC?

–Entenc que estigui dolgut. És humanament comprensible. Ha explicat que li va costar dos anys aterrar a l'Eurocambra. Més endavant m'agradaria conèixer l'i que em facilités l'aterratge perquè no em costi aquest temps. Si no, m'espavilaré pel meu compte.

–¿Pot descriure la casa gran?

–Un intent d'incorporar gent sense militància però que pot prestar un servei per compartir bona part del que defensa el partit. Obama fitxa republicans; Sarkozy, socialistes. ■

HOMENATGE A
ALEXANDRE
CIRICI PELLICER
21.01.2009
19.00 H

MUSEU D'HISTÒRIA
DE BARCELONA

ACTE ORGANITZAT PER LA SOCIETAT
ECONÒMICA BARCELONESA D'AMICS
DEL PAÍS I EL MUSEU D'HISTÒRIA
DE BARCELONA

Presentaran l'acte

JORDI MARTÍ I GRAU, Delegat de Cultura
de l'Ajuntament de Barcelona, i
MIQUEL ROCA I JUNYENT, President
del Cercle del Museu d'Història de
Barcelona i de la Societat Econòmica
Barcelonesa d'Amics del País

Hi intervindran

DANIEL GIRAULT-MIRACLE, MERCÉ VIDAL
I XAVIER RUBERT DE VENTÓS.
Moderarà l'acte JOAN ROCA, director del
Museu d'Història de Barcelona

Lloc

SALA MARTÍ I L'HUMÀ, DEL CONJUNT
MONUMENTAL DE LA PLAÇA DEL REI

Aforament limitat, és imprescindible
la reserva prèvia al 93 256 21 22 o a
reserves-mhcb@bcn.cat

